

anatema.1

nomdedéu

De bell nou, el tema retrobat en l'anacronisme implícit, latent, en la seva pròpia possibilitat. Però també l'oxímoron etimològic de l'anáthêmé: d'una banda, l'ofrena voti- va d'allò que s'esdevé humilment ofrenable i, de l'altra, segons el posterior gir semàntic imposat pel codi eclesiàstic, maledicció i reprovació completa. Al cap i a la fi, poetitzar des de, per i contra la tradició, substrat màgic del present. El símbol com a forma de l'ésser pronunciable: individu, col·lectiu, història... I, tanmateix, la impossibilitat essencial de l'AMOR com a estratègia de redempció (Orfeu) per mor del no-res-més-enllà de la lúbrica carnalitat de l'ex-istència.

1

Rere el

Vidre

L'he

Vist

I he

Pres

Por

L'Ull

Sagna

Reixes

De

Llum

Sòlida

Tan

Sòlida

Llum

Tan

Blanca

Rere el

Vidre

L'he

Vist

Llàgrimes

De

Llum

Que
Palp
Oh
Ulls
Oh
Dits
Oh
Mans
Clars
Àmbits
De
Fosca
Rere el
Vidre
L'he
Vist
I he
Pres
Por

Flamígera

L'espasa

Declama

Soldat

De l'ombra

No retis

Els ulls

Al clar

Combat

Transita

La fosca

Escapça

L'opaca

Lluor

Del vespre

Oh orb

Verger

Soldat

Combat

No temis

Dels ulls

La fosca

Intenta't

3

La paraula és
Subterfugi
De la nit
Cap a l'alba
De la llum a-
Gonitzant
Foc follet
Encenall
Alimara
De l'esguard
En l'escàndol
Del no-res
La paraula és
Com el vi
Del bell vas
En safates
De silenci
Perbocat
Subterrani
Riu que corr
Entre els ossos
Capolats
Dels ancestres
Sols nosaltres
Oh soldats

Del Capvespre

Libarem

Els alcohols

De l'oblit

Sobre el rostre

Permutant

–ganyotaire–

Del transit

Haguessis dut
L'ombra a bon port
Nauxer de l'ona
I l'espadat

Haguessis dit
Els noms de l'Ell
A cau d'orella
Al sotjador

Haguessis vist
El sacrifici
De la donzella
Entre els ullals
Del drac vermell
De les afraus

Haguessis pres
El foc als déus
Per entregar-lo
Als vilatans

Haguessis nat
Virginalment
Sota l'estel
Devastador

Haguessis mort
Al temps de néixer
Llavor de cant
En ventre fosc

(Resum d'allò humà)
The Gods of the earth and sea
Sought thro' Nature to find this Tree;
But their search was all in vain:
There grows one in the Human Brain.
William Blake

5

5.1

(Cant d'innocència)

Flaire d'estrelles
La carn combrega
Flames de nom

Au cap al Sol
Canta el mussol
L'alba represa

D'un déu despresa
La llum disfressa
D'amors el vol

La mort ens clou
Com closca d'ou
Que el temps vol vèncer

Tot és sorpresa

Blanca recerca

Cant i

Bressol

5.2

(Cant d' experiència)

Runa d'estrelles
La carn tempteja
L'ombra d'un nom

Ocell sens Sol
Calla el mussol
L'alba secreta

Com deu despresa
La llum disfressa
D'hores el vol

I el cel es clou
Com closca d'ou
Que cruia l'heura

No hi ha sorpresa
Ni alba represa
Tot just

Udol

6

(desCredo)

Descrec el domini
Del facte precís
Al límit submís
Del lloc i el termini

Descrec tot l'encís
Dels ulls dins el clar
I el tàcit empar
Del mot fonedís

Descrec eixa llar
Del fàustic ermini
On por i extermini
Conjuguen la mar

Descrec el domini
Del nom i l'abís
Sens fons del matís
De l'últim homíni(d)

7

(El Ball del Gargall)

Qui balli amb el Gall
El Ball del Gargall
Que el talli d'un tall
O calli
Carall!

Ja ratlla el cascall
Del llac d'allà avall
I a lloms del cavall
S'alleta el badall

Qui balli amb el Gall
El Ball del Gargall
Que el talli d'un tall
O calli
Carall!

No lluca el seu call
Qui llença el seu mall
La Lluna és el dall
Que es dalla a la Vall

Qui balli amb el Gall
El Ball del Gargall

Que el talli d'un tall O calli
Carall!

No balla al serrall
Qui es lleva a la vall
L'alè del cristall
És foc d'encenall

Qui balli amb el Gall
El Ball del Gargall
Que el talli d'un tall
O calli
Carall!